

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

102. Quo anno S. Svibertus Werda[m] obtinuerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

Quo anno S. Swibertus Werdam obtinuerit.

SI ductu texture Marcellinianæ trahamur, peracta erit anno 707. aut potius 708. nam iuxta ipsum cap. 19. ad Boructuarios venit S. Swibertus anno 705. & iuxta caput 22. biennium & aliquid ultra hæsit, post quod tempus statim Plectrudem & Pipinum adiens Werdam obtinuit. ex quibus consequitur impetrationem peractam anno 708. Id ipsum ad dictum annum reponit Miræus & nos in tabula Chronologica secuti sumus. Franc. Haræus in Annalibus Brabanticis ita pergit: *Quin etiam anno 702. testante Beda, Swibertus antistes S. Willibrordi sodalis cum quibusdam Pipinum petijt, qui interpellante Plichdruda coniuge sua dedit ei locum mansionis in insula quadam Rheni &c.* Verus, aut vero propinquiùs est Haræus, nisi quod addat, testante Beda, quasi id, quoad annum scilicet, testaretur Beda, cum Beda nullum annum nominet, imo acta Swiberti breuissimè perstringat nullo facto annorum calculo.

Fateor equidem ego annum donationis incertum esse, attamen non illibenter in eam ab eo sententiam contigisse anno 701. aut 702. est ille admodum conformis verbis Bedæ supra relatis, quamuis illum non exprimat aut testetur. Verba talia sunt: *qui (Swibertus) accepto Episcopatu de Britannia regressus, non multo post ad gentem Boruchuariorum secessit &c.* Intellige post reditum Willibrordi à Româ & absoluta Synodo habita anno 698. Deinde sequitur: *Sed expugnatus non longo post tempore Boruchuarijs, (intelligo post biennium aut ferme triennium) à gente &c. Ipse antistes Pipinum adiit &c.* Hinc exurgit petijisse Pipinum & Werdam obtinuisse anno 701. vel 702. Consonat ratio, nam credibilis

credibilius est S. Swibertum post separationem à S. Willibrordo anno 698. quam citò certā sedē sibi cōparasse, quā in gentes excurreret, in quā se reciperet, neophytos cōgregaret, propriam vitam excoleret, credibilius, inquam, quam per decennium expectasse, instabili loco discurrisse. Venerabilis igitur Swibertus sui postulati compos, quam primū in insula Cœnobium construere, discipulos adunare, sacratissimis legibus imbuere, vicinos gentiles erudire, ipsemet sanctissimè viuere omni diligentia cœpit.

Nota 1. Cæsaris Werdam Rheni insulam, vocari etiam *In littore*, quod (quantum arbitror) paruis riuulo & alueo discreta esset à cōtinente, id est iuxta littus. Hinc colligo facile postea exsiccato aut obstructo alueolo cū continente coaluisse, prout modo est coniuncta.

Nota 2. Illa Bedæ, quæ lingua eorum vocatur in littore, interpretatur Leydenfis, Anglorum. Verius, illorum, antiquorum Saxonū siue Westphalorū. Ad hos respicit Beda, ad hos spectabat insula, hi nomen insulæ dederunt.

Nota 3. Reperiri plura loca nomine Werd & Werden siue Werdena, sed alia à supradicta. Werd oppidum Westphaliæ. Werden similiter distans tribus circiter leucis à nostra Werda imperiali. Werdensē Monasterium est ordinis S. Benedicti in quo requiescit S. Ludgerus primus Episcopus Monasteriensis tempore Caroli Magni, cuius vitam conscripserunt eiusdem conuentus Monachi. Hoc obseruo quia legi Werdam Cæsaris & Werdenam apud bonum authorem confusas.

Nota 4. esse in Germania alium locum dictum Insula Rheni decoratum Cœnobio Benedictino Allemannicè *Rheinaw*, vbi S. Fintanus Princeps Laginiæ prouinciæ in Hibernia spreto Mundo sponte pro Christo exul, post salutata limina Apostolorum anno ætatis suæ 51. Monachus reclusus

clusus factus rara vitæ austeritate, ieiunijs pene perpetuis orationibus continuis egit 27. annos & ibidē in sua clausa miraculis & crebris cælestibus visionibus clarus migravit in cælum 15. Nouembris Anno Christi 827. ætatis verd suæ 78.

DISSERTATIO CIII.

De prima perfectione Winfridi in Frisiam,
Exponitur Othlonus.

Sanctus Winfridus, qui & Bonifacius, in Britannia Monastica perfectionem excolens, imbuitur ab alto lucrandarum animarum, præcipue gentiliū, quorum miseriam miserabatur, desiderio. Inde impetratā veniā à superioribus perfectionem Frisiam, in qua parte contribules laborare inaudierat, adoritur de qua Othlonus libro vitæ Bonifacij primo cap. 8.

Sicq̄, viriusque hominis supplemento suffultus, prospero cursu profectus est, peruenitq̄, ad locum, qui antiquo Anglorum & Saxonum vocabulo appellatur Lundendic, ac non multo transacto postliminio, transijt ad Dorstet, ibiq̄, aliquandiu commoratus, debitas Deo persoluit die noctuq̄, landes. Sed quoniam per idem tempus hostilis dissensio exorta inter Karolum Principem gloriosumq̄, Ducem Francorum, & Rathodum Regem Fresonum, populos ex utraq̄, parte perturbabat, maximaq̄, pars Ecclesiarum Christi, que Francorum prius in Frestia subiecta erant imperio, Rathodi persecutione incumbente, idolorum cultura lugubriter reddebatur: Ideoq̄, vir Dei, perspecta tanta peruersitatis mole, ex illis partibus discessit, & peruenit ad Trehte, ibiq̄, etiam commoratus aliquantis diebus, aduenientem Regem Rathodum allocutus est, obsecrans, ut à tanta prauiditate quiesceret.

Z z

Caput